

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Jana Ferneckého a Martina Bobáka ve věci

žalobce: **Mgr. Dušan Dvořák**
bytem Ospělov 6, 798 55 Ospělov

proti
žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v tom, že žalovaný věcně a přezkoumatelně nevypořádává podání žalobce, konkrétně pak v nevypořádání stížnosti vedené pod sp. zn. MSP-117/12-OD-DOH, žádosti z 26. 5. 2025 ke sp. zn. MSP-674/2024-ODKA-SPZ, zřeknutí se odpovědnosti v odpovědi ministryně spravedlnosti na interpelaci poslance PhDr. Ivana Bartoše, Ph.D. z 18. 8. 2025, č. j. MSP-119/2025-ODKA-ORG/3 a konečně a v upozornění na zakládání dalších podání bez vyrozumění v přípisu z 3. 6. 2026, č. j. MSP-19/2026-ODKA-ROZ/7

eventuálně o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci vyřizování žádosti o informace ze dne 2. 1. 2026

takto:

- I. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného se odmítá.
- II. Žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného se odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, který bude vyplacen k jeho rukám do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Městského soudu v Praze.
- V. Soud vyzývá žalobce, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto usnesení sdělil číslo bankovního účtu, na který má být vrácen zaplacený soudní poplatek.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a dosavadní průběh řízení

1. Dne 15. 6. 2026 byla zdejšímu soudu doručena žaloba, již se žalobce domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu, jenž spatřoval v různých aspektech údajného dlouhodobého postupu žalovaného vůči němu. Tento zásah měl spočívat v opakovaném, formalistickém a nepřezkoumatelném odmítání věcného vypořádání podstaty žalobcových podání.
2. Už ze žaloby vyplývalo, že žalobci patrně nejde o konkrétní jedno řízení či jeden postup žalovaného. Žalobce dosti neurčitým, nejasným a hůře srozumitelným způsobem zmiňoval dlouhodobý přístup v souvislosti s podáváním stížností na porušení zákona (označuje věci od r. 2012 do r. 2024) a také s dohledovou pravomocí žalovaného (označuje věci od r. 2010 do r. 2025). K žalobě připojil i řadu příloh adresovaných žalovanému, prezidentu republiky apod. činěných žalobcem pod hlavičkou různých osob – spolků, zejména Edukativní konopné kliniky, z.s. (EKK). S ohledem na obsah žaloby a znění žalobního petitu lze dovodit, že žalobci jde zejména o vypořádání se s jeho podání vedenými pod sp. zn. MSP-117/2012-OD-DOH, MSP-674/2024-ODKA-SPZ, MSP-3/2025-ODKA-SPZ a MSP-19/2026-ODKA-ROZ. V podání z 24. 6. 2026 k tomu žalobce zaslal „kazuistiku“, tj. rozvedl vývoj svých podání žalovanému.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

3. Soud následně žalobce usnesením z 23. 6. 2026, č. j. 18 A 23/2026 - 25, poučil, v čem může, resp. nemůže spočívat nezákonný zásah podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Žalobce byl upozorněn, že řada postupů veřejné správy není v dispozici jednotlivce, což znamená, že je na úvaze veřejné správy, zda se rozhodne konat či nikoli, resp. zda usoudí, že jsou pro takový postup splněny zákonné podmínky (různé dozorčí prostředky, např. v podobě přezkumného řízení, ale též provedení dohledu, zahájení přestupkového řízení apod.). V takovém případě má jednotlivec obecně jen právo na reakci, jak bylo s jeho podáním naloženo, nikoli na výsledek v podobě odpovědi o určitém obsahu či kvalitě, resp. zahájení určitého řízení apod. Stejně tak soud upozornil žalobce, že úkony prováděné v přímé souvislosti s trestním řízením pravomoci správních soudů vůbec nepodléhají. To platí i pro činnost spojenou s posuzováním podnětů k podání stížnosti pro porušení zákona dle § 266 trestního řádu.
4. Soud dále vyzval žalobce, aby specifikoval jednotlivé postupy žalovaného, v nichž spatřuje nezákonný zásah. Mělo být zřejmé, o co v dané věci šlo a jak žalovaný konkrétně pochybil (zda podání nepřijal, nereagoval na ně či jinak). Dovolával-li se žalobce současně toho, že přístup žalovaného představuje jeden skutek (trvající zásah), měl vysvětlit, v čem spočívá ona provázanost jednotlivých postupů, jež se podle všeho vždy týkají jednotlivých podání a reakcí na ně.
5. Soud též žalobce upozornil, že dle tehdy známých skutečností by o postupu podléhajícímu kognici správních soudů snad bylo možné hovořit ve vztahu k postupu pod sp. zn. MSP-19/2026-ODKA-ROZ. Ten se měl týkat žádosti o informace a stížnosti, již se zabýval ministr spravedlnosti v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (InfZ). Ochrany před takovou nečinností se ovšem lze domáhat cestou nečinnostní žaloby, nikoli žaloby zásahové.
6. Soud konečně žalobce vyzval v návaznosti na specifikaci nezákonného zásahu, resp. úpravu žaloby k odpovídající úpravě návrhu výroku rozsudku.
7. Žalobce reagoval **podáním z 26. 6. 2026**, v němž svou žalobu upřesnil s tím, že nepožaduje přezkum postupu orgánů činných v trestním řízení, resp. toho, zda ministr měl podat stížnost pro porušení zákona; stejně tak se nedomáhá dohledu nad znalci či jejich potrestání. Žalobci jde zjednodušeně řečeno o to, jakým způsobem žalovaný, resp. ministr vyřizovali a posuzovali podání (žádosti, stížnosti) a jak na ně reagovali. Primárně mu jde o odpověď na otázku, kdo je příslušný ke stanovení metodiky zjišťování podílu THC a rozlišení hranice mezi legálním a nelegálním konopím. Konkrétně pak žalobce v části VI svého podání identifikoval 4 dílčí postupy, jež se vztahují k výše uvedenému a v nichž shledává nezákonný zásah žalovaného:
 - i. stížnost „Olomoučanů, škol a nevládních organizací“ z 18. 5. 2012 ve prospěch žalobce, evidovaná pod sp. zn. MSP-117/2012-OD-DOH a její pozdější identifikace žalovaným v r. 2025 v odpovědi žalobci na podání a stížnosti vedené pod sp. zn. MSP-3/2025-ODKA-SPZ. Původní „stížnost“ se měla vztahovat k prvnímu trestnímu řízení žalobce (tudíž se jej osobně dotýkala), s níž se žalovaný náležitě nevypořádával a ani při její pozdější identifikaci přezkoumatelně nevysvětlil, proč původně nebyla řádně vypořádána (žalobce se domáhá věcného a přezkoumatelného zodpovězení toho, proč původní stížnost nebyla řádně přezkoumána);
 - ii. žádost ministrowi spravedlnosti z 26. 5. 2025 ke sp. zn. MSP-674/2024-ODKA-SPZ, a navazující stížnost na nečinnost a přípis žalovaného z 22. 7. 2025, č. j. MSP-3/2025-ODKA-SPZ/15. Žalobce věcně kladl 8 otázek (zda je žalovaný zodpovědný za trestní předpisy, včetně metodiky měření THC, jak naložil s otázkou stížnosti pro porušení zákona v r. 2012, zda zahájení přezkumu dosavadních trestních řízení žalobce či jak má být vykládána připravovaná trestní novela). Ač žalovaný reagoval a žádost považoval za vyřízenou, věcně a přezkoumatelně řadu z otázek (a jejich jádro) nezodpověděl;
 - iii. interpelace poslance PhDr. Ivana Bartoše, Ph.D. z 18. 7. 2025, č. j. PS2025/015042 (ev. č. 746), navazující mimo jiné na 8 otázek připomínaných výše. Odpověď ministra spravedlnosti z 18. 8. 2025 s tím, že žalovaný není zodpovědný za vyhotovení právně závazného postupu či metodiky měření THC. Zásah podle žalobce spočívá v tom, že se žalovaný zřekl odpovědnosti a neoznačil ani jiný odpovědný orgán. Žalobce se nedomáhá přezkumu parlamentní interpelace (politické odpovědi ministryně), ale poukazuje na pokračující veřejnosprávní stav;
 - iv. stížnost z 6. 3. 2026 ve věci žádosti o informace z 2. 1. 2026, její doplnění z 1. 5. 2026 a přípis ministra spravedlnosti z 3. 6. 2026, č. j. MSP-19/2026-ODKA-ROZ/7. Žalobce se domáhal opatření

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeríková.

proti nečinnosti ve věci opětovných dotazů na problematiku měření THC apod. Ministr uvedl, že žádost posoudil v režimu InfZ s tím, že byla vyřízena a žalovaný není nečinný. Žalobce upozornil, že jeho podání může v budoucnu zakládat bez písemného vyrozumění. Podle žalobce tím vyvrcholil dlouhodobý postup žalovaného, avizuje pokračování takového stavu a žalobci tak uzavírá možnost dalšího věcného vyřízení jeho podání. Žalobce doplnil, že přípis ministra bere primárně jako projev pokračujícího zásahu, eventuálně navrhl žalobu posoudit jako nečinnostní a domáhal se vyřízení své žádosti.

8. Žalobce v uvedeném podání doplnil, že žalobu považuje za včasnou, neboť jednotlivé postupy jsou provázány a tvoří jediný pokračující/trvající zásah. Ve všech případech totiž jde hlavně o otázku, kdo je zodpovědný za právně závazné určení hranice mezi legálním a nelegálním konopím a stanovení metodiky. Ve všech případech žalovaný reagoval formálně či „procesně“. Pozdější podání navazovala na nevyřešení předchozích podání. Žalobu označil za včasnou a splňující podmínku subsidiarity soudního přezkumu. Jádrem věci po odstranění vad podle něj zůstává, zda žalovaný může *po mnoha letech konkrétních podání žalobce opakovaně označovat věc za vyřízenou, aniž přezkoumatelně sdělí, zda je odpovědným orgánem za právně závazný metodický základ měření THC v konopí, a pokud není, který orgán za tento základ odpovídá, přestože výsledek tohoto měření rozhodoval o trestní odpovědnosti žalobce* a zda může žalovaný *teprve v roce 2025 sdělit žalobci spisovou identifikaci stížnosti ze dne 18. května 2012, kterou žalobce podle svého tvrzení více než deset let marně vymáhal i skrze interpelace, a současně tvrdit, že neprovedením jejího přezkumu nevznikla škoda ani újma, aniž přezkoumatelně vypořádá důkazy žalobce o opaku*. Nezpochyboval přitom, že nemá právo na konkrétní výsledek, ale jen na reakci správního orgánu – za takovou však například nelze považovat sdělení, že žalovaný není za určení hranice THC zodpovědný, aniž určil, kdo zodpovědný je.
9. V rámci návrhu výroku rozsudku se domáhal, aby soud
 - určil, že postup žalovaného spočívající v navazujícím veřejnosprávním zacházení s podáními žalobce vedenými zejména pod sp. zn. MSP-117/2012-OD-DOH, MSP-3/2025-ODKA-SPZ, MSP-119/2025-ODKA-ORG/3 a MSP-19/2026-ODKA-ROZ, v jehož rámci žalovaný neposkytl žalobci přezkoumatelné vypořádání otázky odpovědného orgánu za právně závazný metodický základ měření THC v konopí a současně teprve v roce 2025 sdělil spisovou identifikaci stížnosti ze dne 18. 5. 2012, aniž přezkoumatelně vysvětlil její vyřízení a závěr o neexistenci škody či újmy, byl nezákonným zásahem;
 - žalovanému zakázal pokračovat v postupu spočívajícím v tom, že podání žalobce k veřejnosprávní odpovědnosti za právně závazný metodický základ rozlišení legálního neomamného konopí a konopí považovaného za nelegální zakládá, odkládá nebo označuje za vyřízená, aniž přezkoumatelně sdělí, zda je v této otázce příslušný, a pokud není, který orgán je podle jeho právního názoru příslušný
 - a uložil mu, aby ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozsudku vydal žalobci přezkoumatelné veřejnosprávní sdělení ke stížnosti z 18. 5. 2012 vedené pod sp. zn. MSP-117/2012-OD-DOH, zejména k otázce, jak s ní bylo naloženo, proč byla její spisová značka žalobci sdělena až v roce 2025 a z jakých konkrétních důvodů žalovaný dovodil, že neprovedením jejího přezkumu nevznikla škoda ani újma; k otázkám položeným ministrovi spravedlnosti dne 26. 5. 2025 ve věci MSP-674/2024-ODKA-SPZ, které byly v plném znění citovány v doplnění žaloby z 24. 6. 2026, zejména k otázkám č. 2, 3, 5b, 5c, 5d, 5e, 5f, 5h, 8b a 8c, k otázce, zda Ministerstvo spravedlnosti je či není odpovědným orgánem za právně závazný metodický základ měření THC v konopí, a pokud není, který orgán je podle jeho právního názoru odpovědný;
 - eventuálně, aby žalovanému uložil ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku vyřídit podání žalobce vedené pod sp. zn. MSP-19/2026-ODKA-ROZ v rozsahu, v němž bylo žalovaným posouzeno jako žádost nebo stížnost podle zákona č. 106/1999 Sb., a to způsobem předvidaným tímto zákonem, tedy poskytnutím informace, vydáním rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně jiným procesním úkonem, který zákon č. 106/1999 Sb. pro daný typ podání stanoví.
10. Následně žalobce soudu zaslal celou řádku podání (část z nich zároveň i do „tandemové“ věci sp. zn. 18 A 17/2026), v nichž ovšem, co do podstaty věci a předmětu řízení setrval na výše uvedeném a nežádal přezkum jiných postupů či postupů jiných orgánů (státních zastupitelství, policie apod.).
11. Tak v podání z 12. 7. 2026 doplnil, že prakticky význam řešených otázek a dopady přístupu žalovaného dokládá i Kriminalistický ústav Policie ČR, který v odpovědi z 25. 6. 2026 uvedl, že žalobcův podnět postoupil Okresnímu státnímu zastupitelství v Prostějově, které se zřeklo

věcného vyřízení tohoto podnětu. Upozornil též na naléhavost věci a navrhl její přednostní projednání.

12. V doplnění žaloby z 14. 7. 2026 žalobce předložil jako důkaz pro nynější řízení také předžalobní výzvu adresovanou Nejvyššímu státnímu zastupitelství z 14. 7. 2026 týkající se odstranění trvalého stavu nepřezkoumatelnosti a roztržitého vyřizování jeho podání, která měla vypovídat o povědomí žalovaného o dlouhodobosti problému a absenci znaleckého přezkumu problematiku obsahu THC.
13. Dne 15. 7. 2026 žalobce (v hlavičce podání za žalobce současně označil i EKK) doplnil další důkaz o „extrémní naléhavosti“ jeho věci, a to rozhodnutí ministerstva vnitra z 15. 7. 2026, jímž odmítlo stížnost na postup NCOZ při vyřizování žalobcovy žádosti o informace z 10. 5. a 12. 5. 2026. To dokládá celostní a dlouhodobý přístup státní moci, stejně jako přiznanou odpovědnost žalovaného.
14. Žalobce pak 20. 7. 2026 zaslal soudu další *mimořádně naléhavé* doplnění žaloby s přílohami a poukázal zejména na stížnost na nečinnost ministra spravedlnosti z 15. 7. 2026 a vztahující se ke sp. zn. MSP-162/2026-ODKA-SPZ a MSP-19/2026-ODKA-ROZ. Poukázal též na to, že se bezúspěšně domáhá „*pravidel pro pěstební rok 2026*“ již déle než jeden rok.
15. Podáním z 10. 8. 2026 žalobce mj. poukázal na pokračující nečinnost žalovaného a stížnost žalobce z 10. 8. 2026 ve dvou provázaných kauzách – nevyřízení žádosti reagující na veřejnou výzvu ministra k nahlašování vadných znaleckých posudků a nevypořádání návrhu na smír podaného v souvislosti s nynějším soudním řízením
16. V mimořádně naléhavém doplnění žaloby z 19. 8. 2026 chronologicky shrnul některé významné milníky jeho případu a zopakoval či rozvedl některé úvahy ohledně odpovědnosti žalovaného za stanovení hranice THC a k důkazu upozornil na nové přípisy dvou státních zastupitelství ze srpna 2026.
17. Podáním z 25. 8. 2026 žalobce zaslal soudu jím zasílanou stížnost ministru spravedlnosti a upozornil na tři nové „policejní důkazy“ (přípisy).
18. Soud si vyžádal i sdělení stanoviska žalovaného k věci a předložení relevantních podkladů. Ve vyjádření z 27. 8. 2026 žalovaný zdůraznil, že nemohlo vůbec dojít k zásahu do právní sféry žalobce, neboť ze strany žalovaného šlo vždy o neformální odpovědi na podněty žalobce – jednalo se o pouhá sdělení, že neshledal důvod pro další konání (opatření proti nečinnosti, přezkum znalecké činnosti, podání stížnosti pro porušení zákona). Právní řád zná pouze právo na vyřízení podnětu a informování podatele, nikoli na určitý výsledek. Žalobce není dle žalovaného aktivně legitimován, nemůže jít o nezákonný zásah a žaloba je případně nepřijatelná. Žaloba by nadto byla i nedůvodná, žalovaný vždy žalobci sdělil své závěry. Není pravda, že žalovaný jeho podněty věcně nevyřizuje. Dále se žalovaný vyjádřil k některým podnětům (podáním), jež eviduje, a předložil požadované podklady.
19. Dále pak 8. 9. 2026 žalobce doplnil žalobu v tom smyslu, že ministr téhož dne reagoval na jeho dřívější přípisy z 12. 7. 2026 dál a že souhrnně odmítl nečinnost žalovaného. Podle žalobce tak podstatu věci stále věcně nevyřídil.
20. Podáním z 18. 9. 2026 žalobce na podporu jím domáhaného věcného řešení upozornil na podnět EKK ve věci dohledu nad znaleckou činností Policie ČR, jenž rovněž navrhl k důkazu.
21. Dne 26. 9. 2026 žalobce zaslal svou repliku k vyjádření žalovaného a připojil několik příloh. Postoj žalovaného je založen na nesprávném předpokladu, že podání žalobce budou věcně a souhrnně vyřízena, což se nestalo. Podstatou žaloby není vynucení zahájení řízení, ale postup žalovaného při vyřizování jeho podání. Všechna podání se přitom týkala vlastních případů žalobce, je proto dána jeho aktivní procesní legitimace. I když nemá právo vynutit si zahájení řízení z moci úřední,

má alespoň procesní právo být zákonným způsobem vyrozuměn o tom, jak bylo s jeho podněty naloženo. Připomněl též, že i v r. 2026 získal nové podklady od policejních orgánů a Kriminalistického ústavu, neopakuje tak svá stará podání. Z přípisu ministra z 8. 9. 2026 dovozuje další trvání nezákonného postupu žalovaného.

22. Žalobce se opět ozval 1. 10. 2026, kdy k důkazu předložil stanovisko Unie obhájců ČR z 25. 9. 2026, dle kterého nemá být stanovení obsahu THC řádně regulováno. Stanovisko dokládá, že celý spor není jen soukromou aktivitou žalobce, ale aktuální otázkou dokazování v trestních věcech.
23. Konečně v podání z 6. 10. 2026, adresovaném jak do nynější věci, tak do věci 18 A 17/2026, žalobce předkládal nové „následné“ důkazy k sporné forenzní praxi při analýzách obsahu THC v zabraném konopí. Uvedl, že obě soudní řízení spojuje tatáž odborně-právní otázka, a to *„zda sporné forenzní praxe při analýzách obsahu THC v zabraném konopí byly založeny na předem stanoveném, dokumentovaném, validovaném či verifikovaném a zpětně přezkoumatelném postupu a zda policejní znalecká pracoviště transparentně oddělovala THC přítomné v původním vzorku od THC, které vzniklo teprve dekarboxylací THCA při zahřívání během laboratorní analýzy“*. V řízení 18 A 23/2026 je tato otázka významná pro posouzení postupu žalovaného v oblasti dohledu nad znalci.
24. Pozdější podání soud vzhledem k procesnímu vyústění již nezasílal žalovanému. Žalobu totiž nelze věcně projednat.

II. Posouzení věci soudem

25. Nejprve několik základních východisek k „zásahovým“ petitům.
26. Jde-li předně o to, co žalobce vlastně napadá a zda tedy odstranil nedostatky žaloby ve smyslu vytýkacího usnesení z 23. 6. 2026, soud konstatuje, že přes horší uchopitelnost, srozumitelnost i rozsah, resp. četnost žalobcových podání, je mu pozice žalobce zřejmá. Je naprosto jasné, že konečným cílem žalobce je získat závaznou odpověď na otázku, který orgán je příslušný ke stanovení metodiky zjišťování podílu THC a rozlišení hranice mezi legálním a nelegálním konopím. Avšak, i kdyby snad měl pro takovou snahu pochopení, odpovědi se žalobce nemůže účinně domoci v nynějším soudním řízení. Žalobce se snaží – vycházeje z poučení soudu – uměle konstruovat jakýsi jeden dlouhodobý a ucelený postup žalovaného (trvajících/pokračujících zásah), založený na ignoraci a čistě formálním vypořádání (nejen) jeho všelijakých podání (žádostí, stížností, podnětů). Tím však nedokázal zakrýt, že na věcné vypořádání podstaty věci, o níž mu jde, nárok nemá. S výjimkou žádostí v režimu InfZ nadále neidentifikoval jediné řízení či jiný postup (na žádost či z moci úřední), v rámci něž by měl právo na věcné vypořádání jím požadovaných otázek. Není též zřejmé, že by konkrétní řízení z moci úřední iniciovat zamýšlel (sám to v replice popírá), nelze tak dovozovat ani zvláštní typ tzv. závesové žaloby (rozsudek rozšířeného senátu NSS z 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019 - 39, č. 4178/2021 Sb. NSS).
27. Jistě, žalobce na první pohled akceptuje poučení soudu a formálně se domáhá řádného fungování veřejné správy (důsledně se snaží tuto věc oddělit od svých trestních kauz či možné odpovědnosti znalců) a tvrdí, že mu nejde o domožení se konkrétní odpovědi, konkrétního výsledku. Fakticky mu ovšem jde stále o totéž. Žalobce se jednak domáhá přezkoumatelného a věcného vypořádání jeho žádostí či stížností a současně zcela konkrétně požaduje, k zodpovězení čeho má soud žalovaného zavázat. Ani po určitém vyjasnění, v čem přesně spatřuje nezákonný zásah žalovaného, v podání z 26. 6. 2026, se tudíž žalobci nepodařilo obrátit skeptický pohled soudu naznačený již ve vytýkacím usnesení, jde-li o možnost domoci se po správním orgánu odpovědi o konkrétním obsahu.
28. Žalobci se ani nepodařilo náležitě vysvětlit, v čem je dána jednotící linka mezi jím identifikovanými „dílčími“ postupy žalovaného, v čem jsou takové „dílčí“ postupy skutkově a časově provázány a představují tak fakticky jeden „skutek“ – jeden trvajících či pokračujících zásah založený na jednom skutkovém základě a směřující k jednomu výsledku v podobě přímého dotčení právní sféry žalobce.

Z pohledu soudu jde o samostatné postupy o různém, byť souvisejícím skutkovém základu, navazující na různá podání žalobce (či třetích osob). Nic na tom nemění skutečnost, že se určitým způsobem žalobce dotýkají. Soud tudíž nevidí jeden ucelený a dlouhodobý postup žalovaného vůči žalobci, a proto bude k identifikovaným čtyřem „dílčím“ postupům přistupovat jako k samostatným zásahům a takto se s nimi níže vypořádá.

29. Dále předesílá, že, jak už žalobce dříve upozornil, ochranu cestou zásahové žaloby podle § 82 a násl. s. ř. s. lze poskytnout jen tehdy, byl-li žalobce přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Tyto podmínky nutno splnit kumulativně [rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) z 17. 3. 2008, čj. 2 Aps 1/2005 - 65, č. 603/2005 Sb. NSS].
30. Zároveň platí, že žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu, nejpozději pak do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo (§ 84 odst. 1 s. ř. s.).
31. Podle § 85 s. ř. s. je zásahová žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případech, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.

i) (ne)vyřízení stížnosti „Olomoučanů, škol a nevládních organizací“ z 18. 5. 2012

32. Nejprve ke stížnosti „Olomoučanů, škol a nevládních organizací“, evidované pod sp. zn. MSP-117/2012-OD-DOH. Dané podání většího množství osob (podle všeho vč. žalobce) se týkalo, jak zmiňuje i sám žalobce, jeho prvního trestního stíhání a stížnosti pro porušení zákona. Rovněž z přípisu žalovaného z 22. 7. 2025, č. j. MSP-3/2025-ODKA-SPZ/15 (reakce na stížnosti žalobce na nečinnost v souvislosti s různými podáními), vyplývá, že šlo o podnět ve věci stížnosti pro porušení zákona, podaný ve prospěch žalobce. Soudu nezbývá, než připomenout, že činnost spojená s posuzováním podnětů k podání stížnosti pro porušení zákona dle § 266 trestního řádu nespadá do pravomoci správních soudů (rozsudek NSS z 15. 8. 2016, č. j. 2 As 117/2016 - 24, č. 3469/2016 Sb. NSS).
33. Žalobce se nadto nedomáhá ani tak prosté reakce na to, jak bylo s tímto podnětem naloženo, ale není spokojen s kvalitou a rozsahem odpovědi žalovaného z 22. 7. 2025 (odpověď měla být přezkoumatelná, vysvětlující časovou prodlevu, absenci věcného posouzení či to, proč nedošlo ke škodě ani újmě žalobce). I kdyby tedy bylo na podání nahlíženo jako na obdobu podnětu dle § 42 správního řádu (o který však primárně nešlo), žalobce by stejně neměl právo na reakci o jím požadovaném obsahu či kvalitě (např. rozsudek NSS z 13. 5. 2026, č. j. 6 As 3/2026 - 32). Žalobce by měl pouze právo na sdělení, zda správní orgán zahájil řízení, nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední (analogicky tedy, zda byla podána stížnost pro porušení zákona či nikoli). Uvedená reakce žalovaného byla nadto dle žalovaným předložené doručky zasílána do datové schránky EKK a tomu doručena 23. 7. 2026; je tedy otázkou, zda žalovaný reagoval přímo na podání žalobce, či jej žalobce činil jménem uvedeného subjektu. Tuto otázku soud pro nadbytečnost dále nezkoumal, nepřehlédl však, že doručením přípisu EKK byl s přípisem seznámen i žalobce (o přípisu žalovaného z 22. 7. 2025 přitom hovořil žalobce – zřejmě opět jménem EKK – nejpozději ve stížnosti z 6. 3. 2026). Žaloba podaná 15. 6. 2026 by tak byla i opožděná pro uplynutí subjektivní lhůty dvou měsíců dle § 84 odst. 1 s. ř. s.
34. V této části tak soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) a písm. b) s. ř. s.

*ii) zodpovězení otázek v podání z 26. 5. 2025 a přípis žalovaného
z 22. 7. 2025, č. j. MSP-3/2025-ODKA-SPZ/15*

35. V podáních z 24. 6. a 26. 6. 2026 žalobce soudu popsal, že 26. 5. 2025 adresoval ministroví spravedlnosti žádost o vyjádření podle § 154 správního řádu, případně žádost o poskytnutí informace podle InfZ. Tato žádost navazovala na věc sp. zn. MSP-674/2024-ODKA-SPZ (týkající se dalšího podnětu k podání stížnosti pro porušení zákona, pozn. soudu), konkrétně pak na sdělení ministra spravedlnosti z 17. 12. 2024, č. j. MSP-674/2024-ODKA-SPZ/9, avizující prošetření celé věci (jednalo se o odpověď dalšímu subjektu, konkrétně Odborné společnosti Konopí je lék, z.s. k rukám jejího předsedy Miloslava Tetoura, pozn. soudu).
36. Žalobce nyní zdůraznil, že žádost z 26. 5. 2025 obsahovala osm konkrétních okruhů otázek. Jejich nezodpovězení bylo následně předmětem stížnosti na nečinnost z 24. 6. 2025, jejího dodatku z 7. 7. 2025, interpelace z 18. 7. 2025 a odpovědi ministryně spravedlnosti na ni z 18. 8. 2025 [k ní viz ad iii)]. Namítal pak, že tyto otázky nebyly ani v přípisu z 22. 7. 2025, č. j. MSP-3/2025-ODKA-SPZ/15, reagujícím na její stížnosti na nečinnost, nijak zodpovězeny.
37. Žalobce spatřoval nezákonný zásah v tom, že v přípise z 22. 7. 2025 označil žalovaný podání za vyřízené, aniž přezkoumatelně odpověděl na jádro otázek. Brojí-li tím žalobce proti samotnému přípisu, i v tomto případě platí, že nynější zásahová žaloba nemůže být včasná [§ 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 84 odst. 1 s. ř. s.].
38. Domáhá-li se fakticky zodpovězení položených otázek, žalobce dostatečně neupřesnil, v jakém všem procesním režimu bylo podání z 26. 5. 2025 vyřizováno. Z jeho podání lze odvodit, že se měl tázat cestou žádosti o sdělení podle § 154 správního řádu, resp. žádostí v režimu Inf, přičemž přípis 22. 7. 2025, s nímž nynější žalobu spojuje, se měl dotýkat režimu InfZ. Předtím, než se vůbec zabýval splněním jiných podmínek řízení, vč. případné nutnosti obrany cestou nečinnostní žaloby (a její včasnosti podle § 80 odst. 1 s. ř. s.), soud ze žalovaným předložených podkladů dovodil, že žádost z 26. 5. 2025 měl činit (a otázky tak pokládal) EKK, tj. subjekt odlišný od žalobce (tuto skutečnost zmiňovala ministryně spravedlnosti v rámci odpovědi na interpelaci z 18. 8. 2025, č. j. MSP-119/2025-ODKA-ORG/3, zmiňuje ji i sám žalobce pod hlavičkou EKK na str. 9 žádosti o informace zaslané *Kanceláři prezidenta republiky a dalším odpovědným* z 1. 1. 2026; v dané věci též právě EKK, jak nyní zmiňuje i žalobce v podání z 24. 6. 2026, podala nečinnostní žalobu ke zdejšímu soudu pod sp. zn. 3 A 139/2025, řízení o níž bylo zastaveno). S ohledem na výše uvedené přitom soud nemá pochybnosti o tom, že jde stále o týchž 8 otázek, k nimž žalobce dříve přistupoval jako k otázkám (podání) EKK. Přesto pro pořádek z uvedené věci 3 A 139/2025 do soudního spisu založil i vlastní žádost z 26. 5. 2025 (ta přitom byla skutečně číněna pod hlavičkou EKK a jeho jménem – podepsány jsou jeho statutární orgán (European Educational Cannabis Clinic, z.s.) a kontrolní orgán (Ganja For All Animals, z.s.); žalobce je zde zjevně uveden jako osoba jednající za prve uvedený subjekt.
39. Zásahová žaloba, stejně jako žaloba nečinnostní neslouží k ochraně jiných osob, ale jen vlastních subjektivních práv. Soud stejně jako ve věci sp. zn. 18 A 17/2026 podotýká, že celou věc zatemňuje skutečnost, že žalobce do značné míry nerozlišuje, kdy jedná sám za sebe a kdy za jiné subjekty, jako právě EKK, Cannabis is the Cure, z.s., European Society of Investors in Natural and Social Sciences Research, z.s. a další. Jelikož žalobu podal žalobce svým vlastním jménem, je jasné, že za EKK nyní nejedná. Soud tudíž považuje žalobu za podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Ač v žalobě tvrdil, že otázky podával sám (nerozlišoval osobu podatele), rychlým nahlédnutím do relevantních podkladů lze snadno dovodit, že žalobce *zjevně* postrádá aktivní věcnou legitimaci.

iii) Odpověď na interpelaci poslance I. Bartoše

40. Třetí „díleč“ postup (zásah) žalovaného kladl žalobce do souvislosti s odpovědí ministryně spravedlnosti z 18. 8. 2025, č. j. MSP-119/2025-ODKA-ORG/3. Žalobce se údajně nedomáhá

přezkumu parlamentní interpelace (politické odpovědi ministryně), ale poukazuje na pokračující stav, kdy se žalovaný zříká odpovědnosti za označení odpovědného orgánu, pokud jde o určení legálního a nelegálního konopí, resp. metodiku měření THC.

41. Jelikož se žalobce formálně ani nedomáhá přezkumu odpovědi ministryně, netřeba blíže rozvádět, že správní soud nemůže přezkoumávat postupy vyplývající z *politické* odpovědnosti vlády vůči Poslanecké sněmovně. Podávání interpelací a jejich zodpovídání (ve smyslu čl. 53 Ústavy) neprobíhá v oblasti veřejné správy, tudíž nepodléhá kognici správních soudů. Obsah odpovědi přitom nelze oddělovat od toho, komu je učena – ministryně žádným způsobem nepostupovala vůči žalobci. Jednalo se ostatně o dotaz konkrétního poslance, nikoli žalobce. Navíc v návaznosti na otázku, jež pokládal subjekt odlišný od žalobce, tj. EKK (viz shora).
42. V této části musí být žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a), popř. písm. c) s. ř. s.

iv) Žádost o informace z 2. 1. 2026

43. Jde-li konečně o žádost o informace z 2. 1. 2026, stížnost na její vypořádání, vč. podání z 6. 3. 2026, a 1. 5. 2026 a konečně přípis ministra spravedlnosti z 3. 6. 2026, č. j. MSP-19/2026-ODKA-ROZ/7, je nutné připomenout, že se opět jednalo o dotazy na problematiku měření THC apod. Ministr stížnosti vyřídil s tím, že žalovaný není nečinný, dotazy byly zodpovězeny v podání z 19. 1. 2026. Žalobce též ministr upozornil, že jeho podání může v budoucnu zakládat bez písemného vyrozumění.
44. Právě v posledně uvedeném shledává žalobce nezákonný zásah, podle něj se mu tím uzavírá možnost domáhat se věcného vyřízení svých podání. Podle soudu ovšem takové konstatování ještě na právním postavení žalobce nutně nic nemění, dotčen by případně mohl být až následným založením navazujících podání bez reakce. Především však platí, že i zde šlo o podání jiné osoby.
45. V důsledku pro žalobce typického postupu soud v podkladech zaslaných žalovaným identifikoval jednak žádost o informace vůči prezidentu republiky a dalším subjektům vč. ministra spravedlnosti, patrně z 1. 1. 2026, jež byla činěna pod hlavičkou EKK, jež navazuje na žádost z předchozí dne spolku Cannabis is The Cure, z.s. a v níž se požaduje tomuto původnímu žadateli zodpovědět novou otázku č. 10 a vůči EKK zodpovědět původní otázky i otázku č. 10 v případě ministra spravedlnosti; tato žádost je podepsána žalobcem jako zástupcem správní rady neuvedeného subjektu (s ohledem na hlavičku podání i identifikovaného adresáta požadované odpovědi lze dovodit, že šlo o EKK).
46. Dále soud identifikoval žádost pod hlavičkou Cannabis is The Cure, z.s. datovanou 2. 1. 2026 a označenou jako dodatek žádosti o informace z 31. 12. 2025. V té je odkazováno na žádost o informace z 1. 1. 2026, doručené žalovanému (ministru spravedlnosti) 2. 1. 2026 a je identifikováno, že právě tuto žádost podala EKK, resp. tak učinila v zastoupení jejich zřizovatelů. Ač tedy žalobce v žalobě hovoří o žádosti z 2. 1. 2026, lze dovodit, že má nejspíše namysli žádost z 1. 1. 2026, jež byla 2. 1. 2026 doručena. Právě na ni ostatně reagoval ministr spravedlnosti v odkazovaném přípisu z 3. 6. 2026, adresovaném EKK. Žalobcem zmiňovaná stížnost z 6. 3. 2026 se taky zjevně týkala žádosti EKK, resp. jejich zřizovatelů (za ty sama EK napříč podáními označuje tři jiné spolky).
47. Přestože tedy soud nebyl schopen spolehlivě identifikovat, kdo byl žadatelem o informace, jehož žádosti se týká přípis ministra z 3. 6. 2026, potažmo nynější žaloba, je zřejmé, že to byla jedna z právnických osob odlišných od žalobce jako fyzické osoby. Avizované zakládání dalších podnětů nadto bylo zjevně adresováno EKK (za nějž žalobce jedná), nikoli žalobci. Jestliže žalobce *promisqu*e vystupuje někdy sám za sebe, někdy za konglomerát dalších právnických osob, musí důsledně rozlišovat jaké osoby se ten který postup správních orgánů týká. Žaloba tak byla i v tomto případě podána k ochraně práv jiné osoby a musí proto být odmítnuta dle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

48. Měla-li se snad zásahová žaloba týkat nevypořádání žádosti o informace, jednalo by se též o žalobu nepřípustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 85 s. ř. s., neboť proti případné nečinnosti bylo namísto brojit cestou nečinnostní žaloby, jak soud žalobce dříve poučil.
49. K eventuálně uplatněnému nečinnostnímu petitu pak soud podotýká, že taková žaloba by byla standardně projednatelná, opět však platí výše uvedené – žalobce žádost o informace nepodával svým jménem, ale jménem jiné osoby, resp. osob. Nemůže se tak sám domáhat soudní ochrany. I taková žaloba musí být odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Zneužití práva

50. Soud stejně jako v související věci 18 A 17/2026 dospěl rovněž k závěru o zneužití práva na soudní ochranu. Předně podotýká, že eviduje přes tři desítky sporů, v nichž žalobce v posledních letech zaměstnával zdejší soud (k tomu je třeba připočíst další desítky sporů, které iniciovaly jiné subjekty, jejichž jménem žalobce jedná, vč. EKK, Cannabis is the Cure, z.s., Ateliér ALF, z.s., aj. Je sice pravda, že část těchto sporů se týkala jeho záměru registrovat Konopnou církev, a tedy předmětu, který se liší od nyní projednávané věci. Nezanedbatelná část jeho správních žalob se ovšem alespoň dílem týkala vlastní regulace THC (srov. usnesení zdejšího soudu o odmítnutí žaloby z 13. 2. 2025, č. j. 11 A 3/2025 - 71, či z 25. 8. 2026, č. j. 15 A 44/2026 - 43, či již zmíněnou věc sp. zn. 18 A 17/2026). Žalobce se tak již před správními soudy mj. domáhal určení správního orgánu, který je zodpovědný za právně závazný prováděcí předpis, který se týkal rozpoznání legálního konopí. Domáhal se přezkumu jeho nejrůznějších stížností a podnětů (např. se domáhal, aby soud uložil Ministerstvu vnitra přijmout závazný předpis k měření obsahu THC v konopí – k tomu viz usnesení zdejšího soudu z 6. 9. 2022, č. j. 8 A 67/2022 - 60). V minulosti také hojně využíval žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb. (např. usnesení zdejšího soudu z 31. 5. 2018, č. j. 5 A 48/2018 - 251, z 4. 2. 2020, č. j. 10 A 59/2019 - 62, či z 23. 11. 2020, č. j. 14 A 124/2019 - 109) a některé jeho žaloby soud odmítl, jelikož žalobce ani k výzvě soudu nedokázal vyjasnit, o co mu jde (např. usnesení z 18. 7. 2018, č. j. 14 A 113/2018 - 95, či z 29. 3. 2019, č. j. 5 A 6/2019 - 19). Současně soud z úřední činnosti ví, že žalobce, resp. shora označené subjekty, jejichž prostřednictvím jedná, v řadě věcí podaly také kasační stížnosti. NSS tedy musí být známá povaha sporů, které žalobce vede. Žalobce je zkušený „sudič“, kterého není třeba nijak nadměrně poučovat o povaze a rozsahu jeho práv.
51. Přesto se soud na počátku řízení i přes vědomí této procesní historie žalobce snažil identifikovat skutečnosti, které by ve své podstatě mohly představovat zásah žalovaného ve smyslu § 82 s. ř. s., popřípadě nečinnost ve smyslu § 79 s. ř. s. O tom žalobce též usnesením poučil a vyzval jej k náležitému upřesnění jeho žaloby. Následné uchopení věci žalobcem (v zásadě umělé konstruování nezákonného zásahu a jeho dílčích postupů, jen aby formálně vyhověl poučení soudu, přestože se tím nedomůže toho, oč usiluje), stejně jako další a další podání, důkazní návrhy a nové námítky, adresované namnoze řadě dalších institucí soud utvrdily v tom, že žalobci ani tak nejde o konkrétní pochybení žalovaného, ale o neustálou recyklaci jeho snah o identifikaci údajně zodpovědného orgánu a zpochybňování výsledků jeho trestních řízení. Žalobce fakticky vede „spor pro spor“ (srov. rozsudek NSS z 26. 4. 2022, č. j. 10 Afs 289/2021 - 42, č. 4358/2022 Sb. NSS, body 14 a 15, s citací starší judikatury). Na nejrůznější místa, správní orgány a orgány činné v trestním řízení rozposílá sám či jménem dalších subjektů vyšší desítky či stovky podání a podnětů, které generují živnou půdu pro vedení soudních řízení (např. i před zdejším soudem).
52. Byť si je soud dobře vědom, že právo na soudní a jinou právní ochranu (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod) je jedním z pilířů, na nichž stojí právní stát, takové právo není bezmezné. Soudní ochrana slouží k řešení skutečných sporů o práva a povinnosti. Jejím účelem není vytvářet prostor pro uplatňování práva způsobem, který se s tímto účelem míjí. Zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany; žaloba, která takový cíl sleduje musí být dle § 46 odst. 1 písm. e) s. ř. s. odmítnuta.

53. Správní soudy tak v poslední době učinily např. v řadě sporů, které dlouhodobě vedl jeden z ustálených žalobců, k jehož žalobám byl místně příslušný zejména Krajský soud v Praze (viz usnesení NSS z 19. 8. 2026, č. j. 4 As 134/2026 - 12, a jemu předcházející usnesení Krajského soudu v Praze a zdejšího soudu). Podobně zdejší soud „zakročil“ také u žalob proti České advokátní komoře, které u něj stereotypně kumulovala jedna žalobkyně (např. usnesení z 2. 6. 2026, č. j. 18 A 18/2026-13, a tam cit. další případy).
54. Při vší zdrženlivosti (např. rozsudek NSS z 29. 1. 2026, čj. 2 Ads 65/2025-56, k posuzování vulgarit), soud za okolností nynější kauzy naznal, že žalobce vedle jiných důvodů odmítnutí jednotlivých částí jeho žaloby také zneužívá procesní právo podat žalobu. Nejde přitom jen o množství dřívějších věcí žalobce a s ním propojených subjektů, ale především o podobu nynějšího řízení: způsob uchopení věci žalobcem, poukazování na mnohdy letitá pochybení (viz podnět z r. 2012), soustavné a vědomě zavádějící nerozlišování mezi svou osobou a právníky osobami, jejichž jménem zasílal velkou část podání. Z hlediska zneužití práva je významné, že žalobce se tímto způsobem domáhá ochrany práv, kterých se jako přímo dotčený nemůže dovolávat, a vyhýbá se podmínkám, které § 82 s. ř. s. stanoví pro takovou ochranu.
55. Stejně tak soud nemohl pominout množství mnohdy s věcí přímo nesouvisejících (a nepřehledných) podání, směřovaných též vůči řadě státních orgánů. Mezi těmito podáními se nachází dle žalobce několik „mimořádně naléhavých“ či podstatných „důkazních“ doplnění. Obsahem těchto podání nebyla nová tvrzení k předmětu řízení, neřkuli pak upozornění na skutečnosti osvědčující tvrzení o mimořádné naléhavosti a potřebě neprodleně ochránit žalobcova veřejná subjektivní práva, ale listiny pocházející z jiných řízení a od jiných orgánů, stížnosti adresované státním zastupitelstvím, Úřadu pro ochranu osobních údajů či prezidentovi republiky. Prakticky shodně pak žalobce přistupoval i k řízení ve věci sp. zn. 18 A 17/2026.
56. Soud tedy nepochybuje, že žalobce nynější žalobou (žalobami) zneužívá svá procesní práva, což jde nejen k tíži žalovaného, ale také řadou svých podání a požadavků ovlivňuje řádný chod soudu.

III. Závěr a náklady řízení

57. Soud shrnuje, že žalobce vymezil žalobu jako ochranu před nezákonným zásahem, eventuálně jako nečinnostní žalobu. Jím identifikované zásahy spadají částečně mimo pravomoc správních soudů, z části se žalobce domáhal ochrany práv jiného subjektu. Dílem by jeho žaloba byla též opožděná. Svým postupem nadto žalobce překročil hranici zjevného zneužití práva, když si byl mj. dobře vědom limitů ochrany ve správním soudnictví, čemuž se uměle snažil přizpůsobit to, co napadá, ač mu muselo být zřejmé, že podstaty toho, o co mu jde, se v nynějším řízení nemá jak domoci. Městský soud proto zásahovou žalobu musel odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. a), b), c) a e) s. ř. s. (výrok I), nečinnostní pak dle § 46 odst. 1 písm. c) a e) s. ř. s. (výrok II).
58. Výrok III o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věty první s. ř. s.
59. O vrácení soudního poplatku za žalobu rozhodl soud podle § 10 odst. 3 věta poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (zákon o soudních poplatcích), dle něhož platí, že pokud byl návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soudní poplatek za podanou žalobu v této věci činil 2 000 Kč. Soud tedy dle výroku IV vrátí žalobci soudní poplatek v této výši. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek žalobci vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Zároveň s tím soud vyzval žalobce pro urychlení ke sdělení čísla účtu, na nějž má být vrácena část zaplaceného soudního poplatku (výrok V).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze s výjimkou jeho výroku IV [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.] podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u NSS, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, který o ní též rozhoduje.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeříková.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá NSS. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet NSS lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. října 2026

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Šenkeříková.